

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3037/2017. (III. 7.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 2.B.378/2014/23. számú és a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.154/2015/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó Bárány Zsolt az Abtv. 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a Fővárosi Törvényszék a 2.B.378/2014/23. számú – a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.154/2015/8. számú ítéletével jogerős – ítéletében az indítványozót bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérletében és vele szemben 2 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést szabott ki.
- [3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint az indítványozó 2012. április 22. napján 00:40 óra körüli időben egy budapesti szórakozóhelyen tartózkodott, amikor erősen ittas állapotban a DJ pult előtt a nála lévő üvegből az általa korábban nem ismert sértettre bort locsolt. A sértett ezt számon kérte, amelynek során meglökte az indítványozót, majd dulakodni kezdtek. Ekkor az indítványozó a kezében lévő borosüveggel legalább két ütést mért a sértett felé, melyek közül a második lefelé irányuló mozgással a fejfel lapos szöget bezárva eltalálta a sértettet.
- [4] A sértett a bántalmazás következtében több, 8 napon túl gyógyuló, részben maradandó fogyatékossgal járó sérülést szenvedett, emellett közvetlen életveszélyt jelentő sérülés keletkezésének a reális lehetősége is fennállt.
- [5] A bíróság az indítványozó bűnösségét – más bizonyítékok mellett – a cselekményről készült biztonsági kamera által rögzített és az eljárás során kirendelt informatikai szakértő által lelassított, kinagyított és orvosszakértő által kiértékelte felvétel alapján állapította meg.
- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.B.378/2014/23. számú és a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.154/2015/8. számú ítélete az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseit sérti. Álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jogának, valamint a védelemhez való jogának a sérelmét okozta, hogy az elsőfokú bíróság – annak ellenére, hogy annak korábban helyt adott – végül elutasította az indítványozó védőjének azon bizonyítási indítványát, hogy a cselekményről készült felvételnek a „feltételezett ütés” utáni részét is vesse informatikai szakértői, majd orvosszakértői vizsgálat alá, mivel álláspontja szerint a felvételek alapján látható, hogy a sértett sérülése azt követően keletkezhetett, hogy őt már a rendőrök elvezették. Az elsőfokú bíróság ítéletében a bizonyítási indítvány elutasítását azzal indokolta, hogy a vád tárgyává tett cselekmény, esemény sor releváns momentumait a bíróság ítéleti bizonyossággal fel tudta tárni, arra pedig semmilyen adat nem merült fel, hogy a sértett a vádlotton kívül mással konfliktusba keveredett volna.
- [7] Az indítványozó úgy vélte, a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát sértette, hogy először a bíróság elrendelte a védői indítványnak megfelelő bizonyítást, azaz a szakvélemény kiegészítését, azonban azt ennek ellenére csak részben folytatta le, majd a későbbiekben a védelem által ezzel kapcsolatosan megfogalmazott észrevételt új indítványként elutasította. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság eljárása egyben a védekezéshez fűződő jogát is sértette, hiszen a kérdéses felvételszakasznak az elemzése a vád alóli felmentéséhez vezetett volna, azonban a bíróság az indítvány elutasításával elzárta a védekezéshez fűződő jogának gyakorlásától, mivel nem tárhatta fel egy, a bíróság előtt lévő bizonyíték jelentőségét. Ennek eredményeként pedig a bíróság a „fennmaradt bizonyítékok alapján” megállapított tényállás szerint döntött büntetőjogi felelőségeről.

- [8] Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet felülbírálata során nem észlelte az említett eljárási szabálysértést és az indítványozó részéről újra előterjesztett indítványt elutasította, ismételten szűkítve a védekezéshez való jogát.
- [9] Mindezekre figyelemmel az indítványozó kérte az említett ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [11] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőn belül terjesztette elő.
- [12] Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek az alábbiak szerint felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és megfelelő indokolást is tartalmaz. Ezenkívül megjelöli a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését.
- [13] 3.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az Abtv. 27. §-ában, valamint az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket az alkotmányjogi panasz kimeríti-e. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyben vádlottként szerepelt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozatokkal szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.
- [14] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [15] 3.2.1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy az indítványozó panaszában megjelölt-e olyan alaptörvény-ellenességet, amely a bírói döntést érdemben befolyásolta.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasz a tisztességes eljáráshoz való joggal, valamint a védelemhez való joggal összefüggésben arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás során lefolytatott bizonyítás törvényességét, a beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét, illetve az azokból levont következtetéseket a bíróságtól eltérő módon értékelje. Az Alkotmánybíróságnak ugyanakkor az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára sem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [17] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, valamint a védelemhez való jog tekintetében kifejtettek nem minősülnek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek.
- [18] 3.2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó panasz nem tartalmaz semmilyen alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [19] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panaszában a kifogásolt bírói ítéletekben foglaltakkal kapcsolatosan nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.

[20] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2017. február 21.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1377/2016.

